

KARINCA

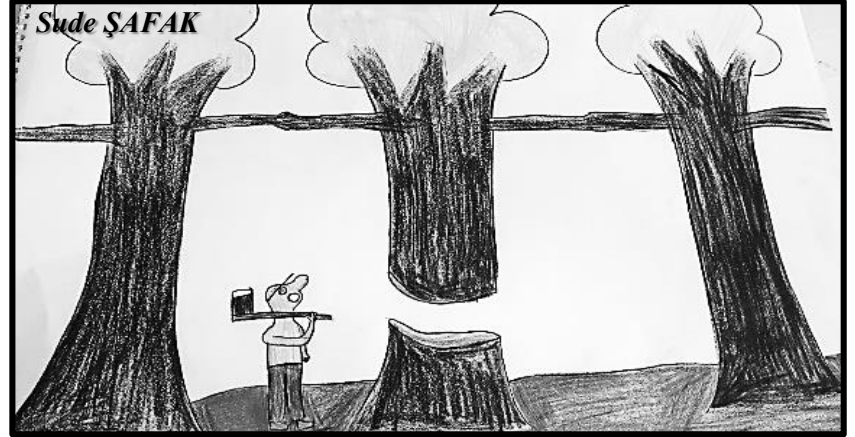
Kültür – Sanat - Edebiyat

Sude ŞAFAK BİR ÖĞRETMEN

Öğretmenlik girilen derslerle sınırlandırılmayan önemli bir hayat mesleğidir. Kendinden evvel başkaları için yaşamak yalnızca onlara özgü bir düşüncedir. Sabır, sadakat ve zaman gereklidir. İşini evine taşıyan, mesleği bir yaşam tarzı haline gelmiş görevlerden birisidir. Sadece okuma, yazma, bilgi öğretmekle görevli olduğunuz halde, yine de büyük bir özveri ile bizlerin her türlü sorunları ile yakından ilgilendiniz. Hepimize hayatın sözlük anlamı dışında bir anlam taşıdığını öğrettiniz. Bizleri geleceğin ışıkları olarak yetiştirdiniz. Bize “ Vatanın, milletin” her şeyden üstün olduğunu “ Dinin, namusun ” her zaman her şeye rağmen korunması gereken bir hazine olduğunu anlattınız. Dostluğun, kardeşliğin önemini saygının ve kalp kırmamanın ne kadar güzel olduğunu öğrettiniz. Bizi güzel huylu topluma yararlı bireyler olarak yetiştirme ümidi ile bugünlere getirdiniz. Belki emeklerinizin karşılığını adınız belki alamadınız ama siz görevinizi yerine getirdiniz.

İnsanlar tarafından en kolay meslek olarak görülür öğretmenlik. En çok saygının, fedakarlığın gösterilmesi gereken bir mesleğe insanların kolay gözüyle bakmasına anlam veremiyorum. Oysa öğretmenlik insanlık tarihinin en anlamlı ve ölümsüz mesleğidir. Öğretmenlik öyle bir meslektir ki yalnızca bir meslek hayatı değil bütün insan hayatını kapsar. Zaten bu sebepten dolayı diğer meslek gruplarından farklı olmuş ve bu farklılığını da muhafaza etmiştir. Bir öğretmen bir öğrencinin kalbinin tamamını doldurur kimi zaman. Kimimiz annesi ya da babası olarak görür o aydınlık geleceğimizin aydınlatıcısını kimimiz de çok yakın bir dostu... Nasıl böyle göremeyiz ki. Neleri paylaşmadık ki onlarla. İlkokul günlerimizde ailemizden ayrılacağımız için ağladığımızda yanımızda öğretmenimiz olmamış mıydı?

Ya da bir sıkıntımız olduğunda bunu ilk öğretmenimiz fark edip teselli etmeye çalışmamış mıydı? Hangimiz bir öğretmenimiz değiştiği için isyan etmedik... Küçük kalplerimizde hangimiz o büyük fırtınaları estirmedik? Hangimiz bir öğretmenimizden ayrılacağımız için ağlamadık? Ya da hangi öğretmenimiz bizden gözyaşlarını esirgedi. Ne kadar gizlese de hangimiz görmedi ki o gözyaşlarını? Bizler için saklamadılar mı en büyük hayallerini? Dualarında az da olsa bize de yer vermediler mi? Hepimizin yaşadığı buna benze olayların başka bir emsalini ne başkasından görebiliriz ne de başkalarına öğretebiliriz öğretmen olmadan...

Bir öğretmen nedir mi bir öğrenci için? Öğretmen gecenin en aydınlık yüzüdür bir öğrenci için. Bazen minicik bir tebessüm bazense kocaman bir göz yaşdır onlar. Kimi zaman acılarının ilacı kimi zamansa bir kalp kırıklığının en tesirli yapıştırıcısıdır. Onlar değil midir bizim hayatımızın başlangıç noktasını belirleyip bitişini yönlendiren? İşte bir öğretmen bir hayattır bir öğrenci için.

Tuğsen KOÇAK MEVSİMLER

Ülkemizde bir yıl içerisinde ilkbahar, yaz, sonbahar, kış olmak üzere dört mevsim vardır. Ve bu mevsimlerin kendilerine göre özellikleri bulunur.

İlkbaharda, çiçekler açar, doğa rengarenk olur. Bu mevsim Mart, Nisan, Mayıs aylarında görülür. İlkbahar mevsimi piknik yapmak için en uygun mevsimdir. Bu mevsimde ne sıcakta terlersin, ne de soğukta donarsın. Kısacası sıcaklığı en uygun mevsim budur. İlkbahar kıştan çıkmışken kendini yavaş yavaş yaza hazırlar.

Yaz mevsiminde ise ilkbaharın biraz hazırlanmış olduğu sıcaklık iyice kızgınlaşır. Bu mevsimde sıcaktan terler, o soğuk kış günlerini özlersiniz. Bazı insanlar yaz mevsiminde soğuk yerlere giderken bazıları ise serinlemek için tatile giderler. Bu mevsim okulların tatil olduğu mevsimdir. Yani öğrencilerin en sevdiği mevsimlerden biridir. Yaz mevsiminin ayları ise haziran temmuz ağustostur.

Gelelim sonbahara. Sonbahar mevsiminde doğa kendini yavaş yavaş kışa hazırlar. Ağaçların yaprakları sararır ve dökülür. Bu mevsim diğer mevsimlere göre daha yağışlı geçer. Sonbahar mevsiminin ayları eylül, ekim ve kasımdır.

Kış mevsimi yılın en soğuk mevsimidir. Bu mevsimde kar yağar. Her yer beyaz bir örtü ile kaplanır. İnsanlar bu mevsimde kar topu oynar ve bazı evlerde soba yakılır. Dışarıda üşüdükten sonra sobanın önüne gelip ısınmak gibisi yoktur.

Sonuç olarak her mevsimin farklı özellikleri vardır. Doğa her mevsimde kendini ona göre hazırlar.

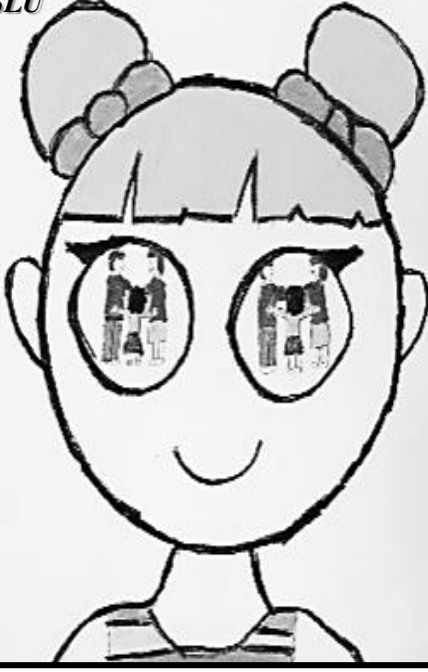
Nur YEŞİL GÖKTEN BİR MELEK İNDİ

Hangimiz “Melek” olarak görmez ki annemizi! O, bizim en büyük varlık kaynağımız, dostumuz, sırdaşımızdır. Onsuz bir hayatı saniye kadar düşünmek bile hepimize acı verir.

Allah, onun kalbine bambaşka bir sevgi indirmiştir; evlat sevgisi... Ancak evlatların da kalbi boş değildir, bu meleğe karşı. Bizler de annelerimize bambaşka bir duygu ile bağlıyızdır. Onun yanında olmak, onunla konuşmak, dertlerimizi ona anlatmak bize ziyadesiyle memnun ve mutlu eder. Ondan ayrı kaldığımızda onu çok özler, kendisiyle geçirdiğimiz günleri zihnimizde yâd ederiz.

Her anne, çocuğu için bir melektir. Saf, temiz, sevgi dolu, bir melek... Üzerimizde onca emeği olan annelerimizi, ölünceye dek çok sevmeli, onların bizi mutlu ettiği gibi, bizlerde onları mutlu etmek için çaba göstermeliyiz.

Zeynep OSLU

Eysan SOMUNCU
MEYVE YE

Kabuğumu soy da ye,
Kokuma görünüşüme aldırmadan ye,
Tadıma bak da ye,
Portakal ye.

Kabuğumu soy da ye,
Şeklime ve rengime aldırmadan ye,
Bir dene sen de,
Muz ye.

Vitaminim kabuğumda,
Tadım içimde,
Kokusu yok deme,
Elma ye.

Kabuğum soyulmaz,
Şeklim bozulmaz,
Haydi hep birlikte,
Erik ye.

Kabuğumu soyma,
Tadıma doyma,
Şeklime bakma,
Armut ye.

Hatice YEŞİL
KURBAĞALI DERE

Bir gün bayram sabahı erkenden kalkmıştım. Çok mutluydum. Çünkü annem bayramdan önce kırmızı bir elbise almıştı ve çok beğenmişim. Kırmızı elbisemi giymek için sabırsızlanıyordum. Kırmızı elbisemi giydim ve annem köye gideceğimizi söyledi. Çok mutluydum. Oyunlar oynuyordum. Birden taşa takılıp, kurbağalı dereye düştüm. Çok ağlamıştım ve çok bağırmıştım. Annem bana gündelik üstlerini giydirmişti. O gün çok mutlu düşünürken en üzgün olduğum bayram oldu.

Tuğen KOÇAK
YARINA ERTELEME

İnsanlar doğar, büyür ve ölürlür. Bu kısıtlı zaman da yapmaları gereken işler vardır.

Peki ya bu işleri yapmazlarsa neler olur? Şöyle açıklayayım: işini bugün yapmazsan, yarına ertelersen, yarın ne olacağını bilemezsin. Mesela benim bugün okula gitmem gerekiyordu. Ama gitmedim. Yarın gittiğimde ise arkadaşlarım derslerde benden önde olacak ve benim bilmediğim konuları biliyor olacaklar. Bir örnek daha vereyim, annemiz bize yemek yapmadı, yarına erteledi. Biz o gün aç kaldık. Bugün markete gitmemiz gerekiyordu, yarına erteledik. Yarın çok sevdiğin birine bir şey olursa ve onun yanına gitmek zorunda kalırsanız markete tekrar gitmemiş olacaksınız. Bununla ilgili bir atasözü vardır “Bugünün İşini Yarına Bırakma” diye. Son bir örnek vereyim, bugün çok önemli bir yere gitmeniz gerek ve siz “Boş ver” dediniz ve yarına kaldı. Yarında başka bir şey olursa ve yine gideceğin yere gidemezsen işini ertelemiş olursun.

Sonuç olarak yarın ne olacağını bilmiyoruz. Ne yapacaksak bugün yapmalıyız.

Sude ŞAFAK
HER ŞEYDEN ÖNCE SEVGİ

Sevgi insanlar için önemli değerlerden olup insanların yaşam amaçlarındandır. Yaşam boyunca bize manevi ve ruhsal bakımından ihtiyaç duyduğumuz sevgi hayatımıza yön vermemize yardımcı olur. Sevgiye sahip olanların kalplerine merhamet ve güzellikler dahil olur. Kalbimizden gelen o duygular sayesinde insanlar kendi arasında bağlar kurar destek olurlar. Güzel bir şekilde severek karşımızdaki ile kendimizi mutlu etmemiz kaçınılmaz olur.

Sevginin en saf hali ise masumca sevmektir. Sevginizi öyle saklayın ki kendinize insanlar önemli değer kazansın. Seven insanın yaptığı davranışlar sayesinde kendilerini büyütür ve geliştirirler. Başkalarına karşı daha güler yüzlü olup mutluluklarını çevrelerine yayarlar. Seven kalpten sever onsuz yapamayacağını her zaman bilir. Sevgisine her daim sahip çıkar ömrü hayatı boyunca bununla devamlılık sağlar.

Sahip olduklarımızın arasında size güç verip hayata daha güzel bakmanızı sağlayacak olan sevgidir. Koruduğunuz ve sakladığımız sürece insanlar size zarar veremez yanınızda olurlar. Yaşama sebeplerinden olup sahip olmayanlar kendilerini yalnız ve değersiz hissederler.

Hatice Nur YEŞİL
KENDİNİ BİL

İnsan öncelikle kendini bilmelidir. Kendini bilmeyen insan bu dünyada olup biten başka şeylerinde farkına varamaz, insanın kendini bilmesi büyüklerin sözünü kesmemesi ya da büyüklerin yanında bacak bacak üstüne atmaması olarak algılanmamalı. Kendini bilme olumlu ve olumsuz yanlarıyla bir insanın kendini tanıma çabasıdır diyebiliriz.

İnsan kendini bildiğinde davranışları ve gelecekte beklenenleri de ona göre şekillenir. Bu şekillenme beraberinde gelecek adına atacağı adımları da sağlam atmasını sağlar.

Bu yüzden bir insanın kendini tanıması ve bilmesi kendi geleceğini ve çevresiyle olan ilişkisini belirleyen en önemli etkidir.

Semih SİNAN
GÜNEŞ

Güneş sayısız defa doğup batmaktan yorulmuştu. “Nerede uyusam?” diye düşünüyordu. Gökyüzünde uyuyacak bir yer yoktu. Ama yeryüzünde belki de uyuyacak bir yer bulabilirdi.

Deniz’e sordu. “Affedersiniz! Öyle çok yorulduğum ki, biraz uyumazsam bitkinlikten mahvolacağım. Acaba sizin üzerinizde uyuyabilir miyim?”

Deniz, bu yorulmuş Güneş’e baktı ve “Üzerimde uyumanızı isterdim. Ama öylesine sıcaksınız ki, üzerime yattığımızda ben kuruyuverir, giderim. Ama ben kurursam balıklar nereye gider sonra? Hepsisi de ölür.” Dedi.

Veysel EZANDEMİR
GÜNLERDEN PAZAR

Bir Pazar sabahı saat 03.00’tü balığa gitmeye karar verdik. Sabah kahvaltısı yaparak yola çıkmıştık. Gideceğimiz yer iki saat sürüyordu. Oraya gittiğimizde 05.00’di. Arabayı park edip, malzemeleri götürdük.

Babamla semaverde çayımızı ve mangalımızı yapıp keyfimize bakacaktık. Oltanın birini attık, arkamızı dönüp öbür oltayı alacakken balık geldi. Ben “Baba Geldi.” Dedim ve çektik. Baya büyüktü, yedi kilo falan gelirdi. Sonra tüm oltaları attık. Ve çay içiyorduk. İki tane oltaya birden balık geldi. Birini ben birini babam çekiyordu, misinalar karıştı. Ve barajda bir babam, bir ben çekiyorum ve balıklar zorluyor sanıyorduk, meğer oltalar karışmış. Bir de çektik ki oltalar dolanmış ve balıklar kaçmış. Zaten o zamanda hevesimiz kaçmıştı. Öylesine oturuyorduk ki, birden balık geldi. Babam oltaya koştı ama bu seferki balık çok büyüktü. Babam balığı çekemediğinden baraja düştü. Göğsüne kadar ıslandı ve balık kaçtı. Babam sudan çıkıp, geldi ve eve gittik.

Münevver DOĞAN
SAĞLIK

Sağlam ruh, sağlam kafa,
Dünyalara bedeldir.
Şu sözü koma rafa,
Sağlık bir hazinedir.

Ne demiş Atalar?
Sağlık en büyük varlık.
Sağlığını korursan,
Sen çekmezsin hiç darlık.

Mikroplardan sakın da,
Seni hasta etmesin.
Aşı ol silahlan da,
Sana tesir etmesin.

Temizliktir sağlığının,
En birinci çaresi.
Neşeli ol, gül oyna.
Hastalara sokulma.

Terli terli su içme;
Pis yerlerde oynama.
Deniz, güneş banyosu
Bol besin al ve dinlen.

Münevver DOĞAN

Semanur DEMİRCİ
GÜLÜMSEMEK

Gülümsemek hayatımız da önemli bir yere sahiptir. Gülmenin arkası mutluluktur. Gülümsemek, hayatta bize neler neler katmaz ki...

Hayatta üç önemli şeyden iki tanesi gülümsemek ve mutluluktur. Çünkü hayat asık suratlı dolaşmaya değmez. Asık suratlı insanlarla iletişimimiz, zorlaşır. Bu yüzden gülümsemek hayatta insanlarla iletişimimizi de kolaylaştırmaktadır. Mutluluk ise gülümsemenin bir parçasıdır. Gülümseyen insan, mutlu olmaktadır. İnsanlar gülmenin kıymetini bilmelidir. Çünkü tek gülebilen canlı olduklarını ve bunun mümkün olduğunu bildiklerinde, hayatlarına ne kadar çok değer kattıklarını görürler.

Yani bu hayatta sağlıktan sonra en önemli şey gülmek, gülümsemek ve arkasından getirdiği mutluluktur.

Abdullah Can ÜNAL
SAVAŞIN ÇOCUKLAR

Ülkeler arası veya iç savaş çıkması durumunda pek çok çocuk savaş mağduru oluyor. Anne ve babasını kaybetmiş ve savaşın ortasında kalmış olan bu çocuklar için hayatın zorluğu gün gibi ortada.

Savaş mağduru bir çocuğun elinde sadece annesi değil, hayalleri de elinden alınmıştır. Bu çocuklar savaştaki silah, bomba ve tank seslerinden büyük ölçüde etkilenir. Savaşın mağduru olan çocuklar için bazı kurumlar yardım toplamakta ve onlara vermekte.

Biz de bir nebze olsun, o çocuklara yardım edelim. Onları sevindirelim.

Ecrin BOSTAN
HAYVANLARA SAHİP ÇIKALIM

Hayvanların aklı yoktur. Örneğin, kırık bir köprünün üstüne kemik koysan, köpek onu almaya gider ve aşağıya düşer.

Hayvanları evimizde besleyebiliriz, onları evcilleştirebiliriz. Hayvanlar çok sevimlidir ancak hayvanlara eziyet eden insanlar vardır. Mesela; kulaklarını kesiyorlar, ellerinde döndürüp yere atıyorlar, boyunlarını ağaca asıyorlar yani bir nevi eziyet ediyorlar. Çocuklar hayvanları çok severler. Ama bazı yetişkinler çocuklarla kendilerini karıştırıyorlar ve hayvanlara zarar veriyorlar. Aslında hayvanlara iyi davransalar, çocuklar, gelecekte de büyükler gibi hayvanlara zarar vermezler. Yani gelecekte hayvansever olurlar.

Bu yüzden biz hayvanlara zarar vermeyelim. Onlara sahip çıkalım.

Hatice Nur YEŞİL
ÇANAKKALE
ÖZGÜR BUGÜN

Dünya geldi Çanakkale'ye,
Vatanı işgal etmeye,
Sandılar yeneriz Türk'ü,
Türk ordusu söyledi son sözü!

Çanakkale toz duman oldu!
Mehmetçik'te gönül iman dolu,
Nice canlar şehit oldu.
Çanakkale geçilmez oldu!

Bu destan anlatılmaz, yaşanır,
Bu şehitler unutulmaz, anılır,
Koca Seyit "Bismillah" der kaldırır,
Yadigârdır bana Çanakkale!

Münevver DOĞAN

ONLARI KORUYALIM

Evren, sadece biz insanlar için var edilmemiştir. Üzerinde yaşadığımız dünya sadece bizler için imar edilmemiştir. Bizi yaratan güç, hayvanları da yaratmıştır ve bize verdiği canı onlara da vermiştir. Bunları yine biz insanlar için yapmıştır. Kendini dünyanın tek sahibi sanan insanoğlu, hayvanlara çeşitli zulümler yapmaktadır. Kimisini sadece kürkünden yararlanmak için canlı canlı yüzmekte; kimisini sadece kendi fantezileri için türlü işkencelere maruz bırakmaktadır. Kalbinde gerçekten insanlık, vicdan, merhamet duyguları taşıyan bir insan hayvanlara asla eziyet edemez. Aksine onları sever ve korur; onlara saygı duyar.

Bizlere verilen akıl ve güç hayvanların çoğuna verilmemiştir. Bundan dolayıdır ki birçok hayvan, kendisini koruma gücüne sahip değildir. Durum böyle olunca da merhametten yoksun insanlar tarafından zarar görmektedir. Biz nasıl ki bu dünyada yaşama hakkına sahipsek, hayvanlar da o hakka sahiptir. Sadece kendi zevkleri için hayvanları acımasızca katledenlerin, onlara işkence yapanların insanlıktan aldıkları bir nasip yoktur. Bu kişiler, kalpleri tamamen kararmış, taşlaşmış kişilerdir. Hayvanları sevmek gerekir. Tıpkı insanları sevdiğimiz, onlara merhamet ettiğimiz gibi onları da sevmeli ve onlara merhamet etmeliyiz. Onlara yaptığımız eziyetlerin hepsinin hesabı bir gün bizden sorulacaktır. Bizler için bu kadar faydalı hayvanlara zarar vermek akıl erdirilecek bir şey değildir. sokakta gezen bir kedinin hiç kimseye zararı yokken; aksine faydaları bulunurken onları katletmek vicdana sığmaz.

Hayvanları koruyup gözetmek hepimizin vazifesidir. Onları sadece sevmek yetmez. Gerektiğinde onlara zarar verenlere karşı çıkabilmeli, gerekli mercilere şikayet edebilmeliyiz. Bir hayvana gereksiz yere zarar vermek, işkence yapmak; insanlara işkence yapmak kadar kötü bir davranıştır. Mahkemelerin de bunu göz önünde bulundurup ona uygun kararlar vermesi gerekir. Hayvan barınakları sayılarının artırılması gerekir. Ayrıca evde hayvan beslemek isteyenlerin bazı şartları yerine getirmesi gerekir. Sözde hayvan sevgisi bahanesi ile evine hayvan alıp onları aılıktan öldüren binlerce insan var. Hepimiz bu konuda hassas olmalı, üzerimize düşeni yapmalıyız.

İkbal EKEN

İLK KAHRAMINIMIZ

İlk kahramanlarımız... Hele de çocuk yaşlarımızda, onlar bizim süper kahramanlarımızdır. Herkesten güçlü, herkesi yenebilen, her şeyi bilen üstün varlıklar... Kültürümüzde, baba evin direğidir. O olmadan bir evin ayakta kalması çok zordur. Onun varlığı, çocuklara güven verir. Onunla daha güçlü olurlar. Babalarımız, aynı zamanda çoğunlukla ilk rol modellerimizdir. İlk önce onlara özenmeye çalışır, onları kendimize örnek alırız. Aynı zamanda çekindiğimiz, şikayet ettiğimiz, bazen kendisinden azar işittiğimiz ve hatta bazen dayak bile yediğimiz babalar... Ancak her şeye rağmen, onların yeri bambaşkadır. Onlara duyduğumuz sevgi, biraz daha gizlidir. Anne sevgimizi dışa vurmamıza rağmen, enteresandır ki babaya olan güzel duygularımızı çoğu defa bir sır gibi saklarız.

Bir arkadaşım anlatmıştı. Kendisi, çocukluğunda babasından sürekli şiddet gören, babasından nefret ettiğini düşünen biriymiş, Aslında dayağı çoğu defa hak ediyormuş; ancak yine de babasının bu davranışlarından nefret eder, çoğu defa babasının ölmesi için beddua bile edermiş. Bir gün babası bir fiçinin üstüne çıkıp evin dış duvarlarını boyarken, olan olmuş ve babanın ayağı kaydığı için fiçiden düşmüş. Düşünce de çenesini demir fiçinin kenarına çarpıp fena halde yarmış. Bizimki de o esnada oradaymış. "Babamın çenesini ve onun acı çeken yüzünü görünce, sanki kalbim paramparça oldu. Babamı bu kadar sevdiğimi bilmiyordum, bir daha da asla beddua etmedim; zaten babam da bir süre sonra şiddet eğilimlerinden vazgeçti." dedi. Evet, istesek de istemesek de Allah bazı şeyleri, yaradılışımızda oluşturmuş. Anne baba sevgisi de doğuştan getirdiğimiz duygular olsa gerek. Kardeşler için de aynı durum geçerlidir. Çoğu defa kavga eder, birbirimizin kalplerini kırarız; ama yeri geldi mi de birbirimiz için canımızı vermekten geri durmayız.

Babalarımızın üzerimizde emekleri çoktur. Biz çoğu defa anlamasak da onlar bizim için çalışır, çabalarlar. Babam bir keresinde anlatmıştı. Ben daha çocukken, kendisi İstanbul'a gider mevsimlik çalışır, birkaç ay sonra dönerdi. Bir keresinde acıkmış, gidip bir dürüm almış. Almış almasına ama bir türlü yiyememiş. "Daha ilk lokmayı ağzıma alır almaz, boğazımda düğümlendi kaldı; eşim, çocuklarım bu dürümü yiyemezken, kim bilir onlar ne haldeyken ben nasıl yerim" deyip bırakmış. İşte onların fedakarlıkları böyledir. Bize düşen de, onlar yaşlılıklarında bize muhtaç olduklarında, bizim de onlar için emek sarf etmemiz, vefa göstermemizdir.

İMTİYAZ SAHİBİ

Musa ÇİFTÇİ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Hazal ÖZCAN

YAYIN KURULU

Nurcan Akkuş PEKTAŞ

OKUL ADRES TELEFON

SABİHA ŞAŞMAZ İLKÖĞRETİM KURUMLARI

Esenboğa Mahallesi Fatih Sultan Mehmet Caddesi

No:1 PK: 06760 Çubuk/ANKARA 0 312 827 11 68

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Mehtap ÖZLÜ

GÖRSEL DANIŞMAN

Rabia YILDIZ

Mehtap ÖZLÜ